

РЕШЕНИЕ

№ 17

гр. Бургас, 05.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, ХІІІ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на осми декември през две хиляди двадесет и трета
година в следния състав:

Председател: ЯНА Д. АТАНАСОВА - МИТЕВА

при участието на секретаря МАРИАНА Д. К.А
като разгледа докладваното от ЯНА Д. АТАНАСОВА - МИТЕВА
Административно наказателно дело № 20232120203907 по описа за 2023
година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Производството е образувано по повод жалба на М. Н. К. ЕГН: *****, с
постоянен адрес: *****, със съдебен адрес: гр.Бургас, *****, чрез адвокат С. К., срещу
Наказателно постановление №21-0769-000981/25.05.2021г., издадено от Началник група към
ОДМВР-Бургас, с което за нарушение на чл.140, ал.1 от ЗДвП, на основание чл.175, ал.3,
пр.2 от ЗДвП на жалбоподателя е наложено административно наказание „Глоба” в размер на
200 лева и „Лишаване от право да управлява МПС” за срок от 6 месеца.

С жалбата се изтъкват доводи в насока незаконосъобразност на издаденото НП, като
се моли за неговата отмяна. В проволото се пред настоящата съдебна инстанция съдебно
заседание жалбоподателят, редовно уведомен, се представлява от адв.К., който поддържа
така депозираната жалба.

За административно - наказващия орган, редовно призован, в съдебно заседание се
явява юрисконсулт *, която оспорва жалбата и заявява, че поддържа депозираното по
делото становище.

Макар в жалбата да беше посочено, че се иска на основание чл.63б, ал.1, т.2 вр.
чл.79б, ал.3 ЗАНН провеждане на съкратено съдебно следствие, настоящата съдебна
инстанция намери, че не са налице предпоставките за това, тъй като не бяха представени
доказателства за заплащане на глобата /съобразно изискването на чл.79б, ал.3 НК/, а в
процесната справка за нарушител/водач е посочено, е същата не е заплатена. По изложените
съображения БРС разгледа делото по общите правила.

**Съдът, като прецени доказателствата по делото и съобрази закона в контекста
на правомощията си по съдебния контрол намира за установено от фактическа страна
следното:**

М. Н. К., ЕГН: *****, бил собственик на лек автомобил „ХОНДА АКОРД“ с рег. № *. На 11.02.2021г. същият посетил КАТ Бургас с цел регистриране на така посочения автомобил. В тази връзка той подал нарочно заявление № 210769005304, въз основа на което и автомобилът бил регистриран и му било издадено свидетелство за регистрация. К. предал в КАТ старите регистрационни табели на автомобила си, като преди да получи новите такива и те да бъдат поставени на определените за това места, предприел управление на автомобила.

Водачът бил спрян за проверка от органите на КАТ, при което било установено, че на 11.02.2021г. около 12:10 часа в гр.Бургас по бул.“Стефан Стамболов“ в посока бул.“Тракия“ управлява лек автомобил „ХОНДА АКОРД“, който е регистриран с №*****, но без поставени регистрационни табели на определените за това места. В тази връзка му бил издаден АУАН бл. №976972/11.02.2021г.

Въз основа на АУАН, на 25.05.2021г. било издадено и атакуваното НП, в което била пресъздадена фактичката обстановка, изложена в акта. Административно-наказващият орган взел предвид фактите, установени от разследването по случая и решил, че с поведението си К. е осъществил състава на нарушението по чл.140, ал.1 ЗДвП, поради което и на основание чл.175, ал.3, пр.2 ЗДвП му наложил административно наказание „Глоба“ в размер на 200 лева и административно наказание „Лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 6 месеца.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на събраните по делото доказателства, обективирани в гласните и в писмените доказателствени средства, които са непротиворечиви и допълващи се. По делото не се събра доказателствен материал, който да поставя под съмнение така установените факти.

При така установената фактическа обстановка съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е депозирана в рамките на четиринадесетдневния срок за обжалване по чл.59, ал.2 ЗАНН, подадена от легитимирано да обжалва лице срещу подлежащ на обжалване акт, поради което следва да се приеме, че същата се явява процесуално **допустима**. Разгледана по същество жалбата е **неоснователна** по следните съображения:

Административно-наказателното производство е строго формален процес, тъй като чрез него се засягат правата и интересите на физическите и юридически лица в по-голяма степен. Предвиденият в ЗАНН съдебен контрол върху издадените от административните органи наказателни постановления е за законосъобразност. От тази гледна точка съдът не е обвързан нито от твърденията на жалбоподателят, нито от фактическите констатации в акта или в наказателното постановление (арг. чл.84 от ЗАНН във вр.с чл.14 ал.2 от НПК и т.7 от Постановление № 10 от 28.09.1973 г. на Пленума на ВС), а е длъжен служебно да издиря обективната истина и приложимия по делото закон.

Наказателното постановление е издадено от компетентен орган – началник група към ОДМВР-гр.Бургас, видно от приложените по делото заповеди. АУАН също е съставен от компетентно (териториално и материално) лице. Административнонаказателното производство е образувано в срока по чл.34 от ЗАНН, а наказателното постановление е било издадено в шестмесечния срок, като същото е съобразено с нормата на чл.57 от ЗАНН, а при издаването на административния акт е спазена разпоредбата на чл.42 от ЗАНН. Вмененото във вина на жалбоподателят нарушение е индивидуализирано в степен, позволяваща му да разбере в какво е обвинен и срещу какво да се защитава.

В случая се касае за нарушение по чл.140, ал.1 ЗДвП, съгласно която норма по пътищата, отворени за обществено ползване, се допускат само моторни превозни средства и ремаркета, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на

определените за това места.

В случая от обективна страна се установява, че жалбоподателят е управлявал процесния лек автомобил, който е негова собственост, като върху същия не са били поставени регистрационни табели. Горното е видно от разпита на актосъставителя Л. и от представената от АНО справка за движение на заявление за регистрация /л.38 от делото/. Нещо повече, това обстоятелство не се оспорва и от самия нарушител, който единствено навежда довод, че е забравил за свалянето на табелите. С оглед на изложеното нарушението се явява безспорно доказано от обективна и субективна страна.

Съгласно чл.175, ал.3, пр.2 от ЗДвП на свой ред се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 6 до 12 месеца и с глоба от 200 до 500 лв. водач, който управлява моторно превозно средство, което не е регистрирано по надлежния ред или е регистрирано, но е без табели с регистрационен номер. АНО е съотнесъл правилно нарушението към така посочената санкционна норма, като правилно е определил на нарушителя и наказание в минимално предвидения в закона размер.

Съдът намира на следващо място за неоснователен довода на защитата за наличието на предпоставки за приложението на чл.28 от ЗАНН и квалифициране на деянието като маловажен случай. Съгласно чл.189з от ЗДвП във вр. с чл.28, ал.7 от ЗАНН, за нарушенията по ЗДвП не се прилагат чл.28 и 58г от Закона за административните нарушения и наказания, поради което и същите не могат да бъдат приложени от съда в настоящия случай. В тази връзка следва да се изтъкне също така, че жалбоподателят е водач на МПС от 1986г. и би следвало да е добре запознат със задълженията си като такъв. Нещо повече, констатира се извършване на множество нарушения на ЗДвП от негова страна до момента, във връзка с което са му били издадени 29 НП и 4 ЕФ, както и две осъждания за извършени престъпления по транспорта и съобщенията /видно от справката му нарушител/водач/. Горното очертава жалбоподателя като лице с по – висока степен на обществена опасност, поради което и няма как да се приеме, че случаят е маловажен, дори и горното ограничение относно приложимостта на чл.28 ЗАНН да липсваше.

Към момента е настъпила законодателна промяна в разпоредбата на чл.63, ал.3 ЗАНН (нова - ДВ, бр. 94 от 2019г.), съгласно която - в производството по обжалване на НП въззивният съд може да присъжда разноски на страните. Уредбата препраща към чл.143 АПК, който пък от своя страна препраща към чл.77 и чл.81 ГПК, регламентиращи, че съдът дължи произнася по възлагане на разноските, само ако съответната страна е направила искане за присъждането им. В конкретния случай, АНО е направил искане за присъждане на такива /в становището си по делото – л.11/. При определяне на дължимите разноски за юрисконсултско възнаграждение следва да се приложи разпоредбата на чл.63, ал.5 ЗАНН, съгласно която размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл.37 от Закона за правната помощ, който препраща към Наредба за заплащането на правната помощ. Съгласно чл.27е от Наредба за заплащането на правната помощ възнаграждението за защита в производства по Закона за административните нарушения и наказания е от 80 до 150 лв. С оглед фактическата и правна сложност по делото, съдът достигна до извод, че за осъществяването от юрисконсулта процесуално представителство в полза на АНО следва да се определи възнаграждение в размер на 80лв.

Така мотивиран, на основание чл.63, ал.1, предл. 3 ЗАНН, Бургаският районен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление №21-0769-000981/25.05.2021г., издадено от Началник група към ОДМВР-Бургас, с което за нарушение на чл.140, ал.1 от

ЗДвП, на основание чл.175, ал.3, пр.2 от ЗДвП на жалбоподателя - М. Н. К., ЕГН: ***** , с постоянен адрес гр. ***** , са наложени административни наказания „Глоба” в размер на 200 лева и „Лишаване от право да управлява МПС” за срок от 6 месеца.

ОСЪЖДА М. Н. К., ЕГН: ***** , с постоянен адрес гр.Б, ***** , да заплати на ОД МВР гр.Бургас, сумата в размер на 80 /осемдесет/ лева, представляваща сторени в производството разноси за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд - Бургас в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____